

Strašlivá píseň o Golemovi

Jiří Voskovec a Jiří Werich

Jaroslav Ježek; doprovod Jeroným Klimeš

Do - vol - te, bych su - še před - po - klá - dal, Go - le -
Ra - bi Lev, že zhlí - ny ho - u - plá - cal, pro - to -
a tím pá - dem ho tak u - ra - zi - la, že si

ma, že všech - ni zná - te tu.
že měl vzte - ka na te - tu.
u - hnět ka - ta na te - tu.

Fine

Ta te - ta mu někam za - lo - ži - la je - ho sta - ro - no - vou trum - pe - tu,

D.C. al Fine

Slyšte blondýni i brunetové, zrzavé i černé brunety, slova písně čistě zbrusu nové o příběhu z naší planety. Píseň tato Goléma se týče, smutná je a taky poučí, že se mají ovládati chtíče, jinak že to dobře neskončí. Dovolte, bych suše předpokládal Golema, že všichni znáte tu. Rabi Lóvi že z hlíny ho uplácal, protože měl vzteka na tetu. Ta teta mu někam založila jeho staronovou trumpetu, a tím pádem ho tak urazila, že si uhnět kata na tetu. Katem tím měl právě Golem býti a dohlížet přísně na tetu. Eventuelně ji zahubiti, kdyby nevydala trumpetu. Ona ale teta byla fešná, pěkně roslá, celá vášnivá. Všechněm mužskejm byla nebezpečná, na oficíři byla divá. Ze začátku Goléma se bála, hnusil se jí, že je hliněný. Toho se však nikdy nenadála, že je do ní zamilovaný. Div divoucí je to totiž věru, opravdu docela skutečně. Miloval tu svůdnou Evy dceru velice a taky zbytečně. Jednou takhle zjara dopoledne zaskočil si Golem na pivo. Jen tam vejde, hospodský se zvedne, povídá mu: Voni nádivo! Zrovna tady o nich řeč se vede, co to maj' s rabínovo tetou? Golem zrudne a potom hned zbledne, vece: Do toho se nepletou. Vypil, zaplatil, a když byl venku, zmocnil se ho spravedlivý hněv. Skrz to, že mu pomlouvaj milenku, z prsou vydral se mu hrozný řev. Letí zpátky, půllitr uchopí, ze štamgastů dělá mrtvoly, než se šenkýř ku obraně vzchopí, mrtev leží, hlavu vejpují. Uříčený Golem k tetě letí, zjevití jí, že ji miluje. Najde ji však ležíc ve objetí s oficírem infanterie. Jeho oči začnou plakat pláčem, žárlivost mu vtiskne v ruku zbraň. Jme se mlátit párek pohrabáčem, oficíra zabil i tu saň. Když pak všechno zapálil a utek, hned z toho byl poplach veliký. Do samoty hnal Goléma smutek, v patách vojsko měl a černíky. Až se dostal ke starému mlýnu, mlynář ho oukropem častoval. Voň ho zabil i jeho rodinu, v mlejně se zabarikádoval. Rabínovi, co mu zabil tetu, napsal, že si svůj život veme, na hrob prej ať mu daj tu trumpetu na památku lásky zhrzené. Když to napsal, zvolal: Žít mi nelze! Skočil do vody řka: Adie! O zániku jeho jsou dvě verze, ze kterých uvádím jenom dvě. Podle jedné do té vody skočil, namočil se, pak se rozmočil. Podle druhé nejdřív se rozmočil, namočil se, a pak tam skočil. Nevím, která z těchto dvou verzí bude verze pravděpodobná. Nejpravděpodobnější je třetí, která je těm dvěma podobná. Podle ní se Golem nerozmočil, jen se namočil a vyskočil. Jenže vono začlo náhle pršet, takže se přece jen rozmočil. Je tu ovšem ještě verze další, tuším, že je čtvrtá v pořadí. Je to sice verze trochu starší, já však myslím, že to nevadí. Vona totiž tahle čtvrtá verze předešlé tři verze nahradí, proto právě, když vám ji neřeknu, tak to skoro vůbec nevadí. Je tu ovšem ještě verze pátá, ale ta není doložená. Podle ní ta teta byla táta a Golem byla jeho žena. Podle této verze celý příběh úplně by se nám otočil, takže bude nejlíp míti za to, že se Golem přec jen rozmočil.